

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 37.

Vydána dne 16. června 1933.

Obsah: (97.—99.) 97. Zákon o finančních prokuraturách. — 98. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o povinnosti odváděti rakouské šilinky. — 99. Nařízení o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby lnu a konopí.

97.

Zákon ze dne 8. června 1933 o finančních prokuraturách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Finanční prokuratury jsou státní úřady povolány k tomu, aby obstarávaly pro stát úkoly právního zástupce, totiž:

a) zastupovaly jej před soudy, pokud nejsou stanoveny výjimky (§ 2),

b) zastupovaly jej na žádost před úřady,

c) podávaly státním úřadům (podnikům) právní posudky a spolupůsobily při právních jednáních jimi sjednávaných a jiných právních úkonech v míře stanovené služební instrukcí (§ 6), budou-li jimi o to požádány.

(2) V rozsahu stanoveném v odst. 1. obstarávají finanční prokuratury úkoly právního zástupce také pro země a okresy, pro okresy toliko, jsou-li jimi o to požádány. Zastupování okresů nemění však ustanovení o místní příslušnosti soudu.

(3) Služební instrukce (§ 6) stanoví, zda a pokud mají finanční prokuratury obstarávat úkoly právního zástupce ještě pro jiné právnické osoby nebo jmění, vyžaduje-li toho veřejný zájem nebo bylo-li jim zastupování státními úřady zástupci dosud přiznáno. Nedočtena však zůstávají ona ustanovení zákonů, podle nichž státní úřady zástupci obstarávají již pro jednotlivé právnické osoby nebo jmění úkoly právního zástupce.

(4) Finančním prokuraturám náleží též zastupovati veřejné zájmy před soudy a úřady v případech, kde jsou k tomu státní úřady zá-

stupčí podle zvláštních předpisů povolány anebo kde není o zastupování důležitých veřejných zájmů jinak postaráno.

§ 2.

(1) Ve věcech knih pozemkových, železničních a horních zastupují stát ve svém oboru působnosti ministerstva veřejných prací a železnic nebo úřady (orgány) jim podřízené, které k tomu zmocní. Vládní nařízení určí, které úřady (orgány) a pokud zastupují stát ještě v těchto věcech anebo v jiném soudním řízení, ve kterém není předepsáno zastoupení advokátem, samy a jaká náhrada nákladů řízení v takovýchto případech státu přísluší. Nedočtena však zůstávají zvláštní ustanovení zákonů, podle nichž úřady (orgány) již samy před soudy jednají.

(2) Finanční prokuratury převezmou i v těchto případech (odst. 1.) zastoupení na žádost úřadů (orgánů). Takovéto opatření nemění však ustanovení o místní příslušnosti soudu.

(3) Ustanovení druhé a třetí věty odst. 1. a ustanovení odst. 2. platí obdobně také pro zastupování zemí a okresů (§ 1, odst. 2.).

§ 3.

(1) V řízení před soudy a úřady mají finanční prokuratury práva advokáta a jsou před nimi zmocněny ke všem úkonům, a to i takovým, ke kterým jest podle obecných předpisů třeba zvláštní plné moci.

(2) Veřejné úřady jsou povinny podporovati finanční prokuratury, pokud tomu nebrání platné předpisy. Se stejným omezením jsou soudy a státní úřady povinny zasílati finančním prokuraturám na požádání spisy k nahlédnutí, pokud tím není znemožněn jiným osobám výkon práva nahlížení do spisů.

§ 4.

(1) Každá finanční prokuratura jest oprávněna jednati před soudy a úřady v celém státním území.

(2) V případech, ve kterých je předepsáno zastoupení advokátem, může se finanční prokuratura dáti zastupovati advokátem nebo jinou finanční prokuraturou, v ostatních případech též jiným způsobilým k tomu úřadem neb orgánem.

§ 5.

Finanční prokuratury jsou ve věcech osobních, disciplinárních, režijních a v dohledu nad výkonem služby přímo podřízeny ministerstvu financí.

§ 6.

Služební instrukce pro finanční prokuratury, kterou vydá vláda nařízením, stanoví kromě jiných předpisů v tomto zákoně instrukci vyhrazených také bližší předpisy o jejich působnosti, o místní příslušnosti, poměru ke státním úřadům (podnikům) a orgánům právních podmětů jimi zastupovaných, určí, zda-li a koho má finanční prokuratura zastupovati, jestliže by v téže věci měla podle § 1 zastupovati obě sporné strany (několik účastníků řízení), stanoví dále zvláštní oprávnění a povinnosti přednosty úřadu a úřednictva prokuratorního, jakož i základní předpisy o výkonu veškeré služby a vnitřní organizaci.

§ 7.

(1) Dosavadní finanční prokuratury v Praze a Brně jsou finančními prokuraturou ve smyslu tohoto zákona, a to první pro obvod země české a druhá pro obvod země Moravskoslezské. Právní oddělení (finanční prokuratury) generálního finančního ředitelství pro Slovensko v Bratislavě a hlavního finančního ředitelství v Užhorodě se přeměňují ve finanční prokuratury ve smyslu tohoto zákona, a to pro obvod země Slovenské se sídlem v Bratislavě a pro obvod země Podkarpatské se sídlem v Užhorodě.

(2) Vládním nařízením mohou býti podle potřeby zřízeny nebo zrušeny expositury finančních prokuraturou.

§ 8.

Právní podmínky naznačené v § 1, odst. 2. a 3., jsou povinny nahraditi státu veškeré náklady, které vzniknou z obstarávání úkolů

právního zástupce pro ně finančními prokuraturou [§ 1, odst. 1., písm. a) až c)], a to měrou, kterou stanoví služební instrukce (§ 6). Náhrada těchto nákladů nesmí činiti více, než by příslušelo advokátu v sídle zastoupeného podmětu nebo jeho správy.

§ 9.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. března 1919, č. 279 Sb. z. a n., o zastupování státního majetku na Slovensku, se zrušuje. Dosavadní předpisy o věcech, které mají býti upraveny vládními nařízeními (též služební instrukcí) vydanými podle tohoto zákona, zůstávají však v platnosti, pokud tomuto zákonu neodporují, až do vydání těchto vládních nařízení.

§ 10.

Ustanovení tohoto zákona o obstarávání úkolů právního zástupce zemí a okresů finančními prokuraturou, pokud se dosud již nedělo, nabudou účinnosti za rok po vyhlášení zákona. Ostatní ustanovení nabývají účinnosti 15. dnem po vyhlášení. Zákon tento provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

98.

Vyhláška ministra financí (29)

ze dne 12. června 1933,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o povinnosti odváděti rakouské šilinky.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláshuji s účinností ode dne vyhlášení opatření Národní banky Československé ze dne 9. června 1933.

Dr. Trapl v. r.